

Проф. Филовъ

БЪЛГАРСКИ АРХЕОЛОГИЧЕСКИ ИНСТИТУТЪ

ПРОФ. ФИЛОВЪ

Още въ края на 1901 г. въ София, по инициативата на Св. Синодъ, бѣ основано „Българско Археологическо Дружество“, което имаше за целъ да издирва, съхранява и изучава паметниците на миналото въ границите на цѣлокупна България и да буди интересъ за тѣхъ въ народа. Отначало дружеството разполагаше съ твърде ограничени сръдства, поради което то не можеше да предприема по-значителни разкопки и изучавания. За да се буди обаче интересъ къмъ задачите на дружеството, устройваха се сказки върху археологическите паметници на България. Едва следъ като М-вото на Народното просвѣщение почна да отпуска по-значителни помощи на дружеството, неговата дейность се засилва. Предприети бѣха и разкопки при Гигенъ (Никополско), Ка-

динъ-мостъ (Кюстендилско) и на Хисарлъка при Кюстендилъ. Презъ 1910 г. Софийскиятъ градски общински съветъ създаде особенъ „Фондъ за написване историята на София“, чието управление бѣ повѣрено на Археологическото Дружество. Съ сръдства отъ този фондъ бѣха предприети обширни разкопки въ вжтрешността и въ непосредствената околность на църквата Св. София въ столицата. Презъ 1910 г. бѣ създаденъ научниятъ органъ на дружеството, неговитѣ „Известия“, които спомогнаха твърде много, за да се издигне значението на дружеството както у насъ, така и въ чужбина. До края на 1920 г., въпреки голѣмитѣ мъчности, които създадоха балканската и общоевропейската войни, отъ тѣзи „Известия“ излѣзоха 7 тома. Презъ това време дружеството обнародва и 4 книги отъ „Материалитѣ за историята на София“.

Въ края на 1920 г. дружеството бѣ превърнато въ „Български Археологически Институтъ“, който съ законъ отъ 16 юлий 1921 г. бѣ признатъ отъ държавата за самостоятелно научно учреждение съ права на юридическа личность. Съ сжщия законъ държавата се задължава да подпомага Института парично. Целта на института се заключава въ „всестранното изучаване на старинитѣ и на художественитѣ паметници въ българскитѣ земи, както и въ по-основното разработване на българската история“. Институтътъ се издържа отчасти съ частни сръдства, отчасти съ помощи отъ държавата и отъ други обществени учреждения.

Макаръ да среща голѣми мъчности, поради липса на достатъчно парични сръдства, Институтътъ успѣ да развие до сега значителна дейность, която намира своя изразъ преди всичко въ редовнитѣ заседания на Института, на които се четащъ и разискватъ научнитѣ трудове на неговитѣ членове. Такива заседания сж ставали до сега отъ 10 до 17 пжти всѣка година. Подобни сведения за тѣхъ се даватъ въ „Отчетитѣ“ на Института, които се печататъ всѣка година. На второ мѣсто трѣбва да се споменатъ разкопкитѣ, които Институтътъ